

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Cdo/87/2017
Identifikačné číslo spisu: 1408209545
Dátum vydania rozhodnutia: 26.04.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Mária Trubanová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1408209545.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne L. R., bývajúcej v T., zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Almáši Gabriel, spol. s r.o., so sídlom v Bratislave, Šumavská 3, proti žalovanej Q. J., bývajúcej v T., o vydanie bezdôvodného obohatenia, vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 9 C 48/2011, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 26. septembra 2016 sp. zn. 6 Co 735/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava IV (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 20. júna 2014 č. k. 9 C 48/2011-156, v spojení s opravným uznesením z 28. augusta 2014 č. k. 9 C 48/2011-164 zamietol návrh žalobkyne a žalovanej náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení uviedol, že žalobkyňa sa voči žalovanej domáhala zaplatenia pôvodným návrhom (doručeným na súd 21. júla 2008) sumy 483,80 Eur s príslušenstvom a následne na základe rozšírenia návrhu (došlým na súd 13. septembra 2011) sumy 1 011,55 Eur s príslušenstvom titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Po právnej stránke aplikoval § 451 ods. 1, 2; § 456, § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Mal za preukázané, že medzi účastníkmi konania neexistuje žiadny zmluvný vzťah, a to, či už v písomnej alebo ústnej forme, a preto uplatnený nárok žalobkyne subsumoval pod skutkovú podstatu bezdôvodného obohatenia. Konštatoval, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno a nepreukázala svoje tvrdenie, keď zo žiadneho z vykonaných dôkazov nebolo možné vyvodit' záver, že žalovaná v posudzovanom období od 21. júla 2006 do 23. júna 2010 skutočne predmetný pozemok ako záhradku využívala a jej užívaním sa bez právneho dôvodu na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatila. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) na odvolanie žalobkyne rozsudkom z 26. septembra 2016 sp. zn. 6 Co 735/2014 rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku č.

160/2015, účinného od 1. júla 2016 (ďalej len „CSP“), potvrdil a žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

3. Žalobkyňa (ďalej aj ako „dovolateľka“) proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie, ktorého prípustnosť odvodila z § 421 ods. 1 písm. a/ CSP. Dovolateľka má za to, že skutočnosť, že žalovaná užívala predmetnú nehnuteľnosť nemala byť predmetom dokazovania, pretože nie je medzi účastníkmi sporná. Žalovaná v odpore proti platobnému rozkazu uviedla, že pozemok užívala viac ako 30 rokov. Napriek uvedenému sa vykonalo dokazovanie a odvolací súd bagatelizoval dôkaznú silu ňou predloženého dôkazu - výpoveď svedkyne O. T.. Má za to, že žalovaná užívala predmetný pozemok a neplatila žalobkyni odplatu za užívanie, čím sa na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatila, čo preukazuje aj oznámenie o prenajatí sporného pozemku do užívania zo dňa 13. septembra 1973, vydané Štátnym podnikom v Stupave rodičom žalovanej a aj uznesenie Krajského súdu v Bratislave, zo dňa 22. marca 2016, č. k. 2S/190/2009-449, ktorým súd pribral do konania žalovanú z toho dôvodu, že jej práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté, a to dostatočne preukazuje existenciu jej užívacieho práva k predmetnému pozemku, pretože dané konanie Krajského súdu v Bratislave sa dotýkalo sporného pozemku. Žalobkyňa ďalej uviedla, že odvolací súd nesprávne vyhodnotil možnosť žalobkyne preukázať vlastnícke právo k chatke, a teda nesprávne vyhodnotil dôkaznú silu uvedeného skutkového tvrdenia. Vzhľadom na uvedené odvolací súd vec nesprávne právne posúdil, keďže pri svojom rozhodovaní nevezal a neaplikoval ustálenú judikatúru, čím sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu. Tým pádom neprihliadol ani na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 33 Odp 1405/2005. Na základe uvedeného má dovolateľka za to, že odvolací súd žalobkyni neoprávnene nepriznal nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, a preto žiada, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil rozsudok odvolacieho súdu v celom rozsahu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Žalovaná vo svojom vyjadrení k dovolaniu uviedla, že trvá na svojom predchádzajúcom vyjadrení.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

6. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok (teda nie „ďalšie odvolanie“) a dovolací súd nesmie byť vnímaný ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu [viď napríklad rozhodnutia sp. zn. 2 Cdo 165/2017, 3 Cdo 14/2017, 4 Cdo 157/2017, 5 Cdo 155/2016, 8 Cdo 67/2017 (poznámka odvolacieho súdu: pokiaľ sa v ďalšom texte odkazuje v zátvorke na „Cdo“, ide o odkaz na rozhodnutie najvyššieho súdu príslušnej spisovej značky)].

7. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

8. Žalobkyňa v dovolaní uviedla, že prípustnosť jej dovolania vyplýva z § 421 ods. 1 písm. a/ CSP. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu (písm. a/ § 421 ods. 1 CSP). V zmysle ustanovenia § 422 ods. 1 písm. a/ CSP (ktoré je vo vzťahu k § 421 ods. 1 CSP ustanovením *lex specialis*) dovolanie ale podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada. Podľa § 422 ods. 2 CSP na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch

uvedených § 422 ods. 1 CSP je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

9. V danom prípade sa žalobkyňa žalobou podanou na súde prvej inštancie 21. júla 2008, domáhala zaplata sumy 14 575 Sk s prísl. (t. j. 483,80 Eur), kedy bola výška minimálnej mzdy 269 Eur v zmysle zákona o minimálnej mzde č. 663/2007 Z.z. v platnom znení, desaťnásobok tejto sumy je 2 690 Eur. Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 13. septembra 2011 žalobkyňa žiadala pripustiť rozšírenie návrhu, žiadala o vydanie rozhodnutia, ktorým súd zaviazže žalovanú na zaplata sumy 1 011,55 Eur spolu s úrokom s omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 483,80 Eur od 27. júna 2008 do 23. júna 2010. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 17. januára 2012 zmenu návrhu pripustil. Ku dňu podania rozšírenia žaloby bola výška minimálnej mzdy 317 Eur, v zmysle zákona o minimálnej mzde č. 663/2007 Z.z. v platnom znení, desaťnásobok tejto sumy je 3 170 Eur. Rozhodnutie odvolacieho súdu sa teda týka peňažného plnenia neprekračujúceho výšku desaťnásobku minimálnej mzdy v čase podania žaloby (483,80 Eur < 2 690 Eur), resp. v čase zmeny žalobného návrhu (1 011,55 Eur < 3 170 Eur).

10. Vzhľadom na to, že prípustnosť dovolania žalobkyne je v danom prípade vylúčená ustanovením § 422 ods. 1 písm. a/ CSP, dovolací súd ani neskúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu v zmysle § 421 ods. 1 CSP. Vzhľadom na procesnú neprípustnosť dovolania žalobkyne dovolací súd nepristúpil ani k posúdeniu, či napadnutý rozsudok spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

11. Na základe uvedeného najvyšší súd dovolanie žalobkyne ako neprípustné odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP.

12. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 veta druhá CSP neodôvodňuje. O výške náhrady trov konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.